

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 3892 van 20 januari 2009
in de zaak A. 191.002**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat M. VAN LAER,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Broederminstraat 38

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Gambiaanse nationaliteit, op 8 januari 2009 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 19.837 van 3 december 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op de ontvangst, op 13 januari 2009, van het dossier van de zaak;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker in het eerste middel aanvoert dat artikel 20, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in strijd is met artikel 149 van de Grondwet en met artikel 6 van het EVRM in de mate er niet voorzien wordt in een openbare zitting; dat verzoeker ook meent dat er geen objectief criterium voorhanden zou zijn om een verschillende wijze van behandeling te verantwoorden tussen de rechtzoekenden die bij de Raad van State een schorsing- en een annulatieberoep indienen en zij die een cassatieberoep indienen; dat verzoeker in die zin ook verwijst naar twee prejudiciële vragen die werden gesteld aan het Grondwettelijk Hof;

Overwegende dat, daargelaten de vraag of dit middel gericht is tegen het bestreden arrest, en dus tot cassatie daarvan kan leiden, het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr.1/2009 van 8 januari 2009, als antwoord op een prejudiciële vraag, heeft geoordeeld dat

artikel 20, § 3, eerste lid, eerste zin, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat bepaalt dat de beschikking over de toelaatbaarheid niet wordt voorafgegaan door een terechtzitting en door niet te bepalen dat zij wordt gewezen tijdens een openbare terechtzitting, niet strijdig is met de aangehaalde bepalingen van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 6 van het E.V.R.M.;

Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt aangevoerd van artikel 39 van richtlijn 2005/85 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, doordat de termijn om beroep in te stellen slechts vijftien dagen bedraagt;

Overwegende dat de verzoekende partij tijdig beroep heeft aangetekend en niet werd benadeeld door de door haar ingeroepen onwettigheid; dat het middel niet tot cassatie kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op twintig januari tweeduizend en negen, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	C. VERHAERT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VERHAERT.

A. BEIRLAEN.